

[Ole Bjørn Kraft.]

satser, som var af en sådan interesse for Beneluxlandene, at de kunne se nogen som helst fordel i at gøre os indrømmelser. Det samme gjaldt til en vis grad Frankrig. Hvad angår de forhandlinger, der er bebudet til sommer, har Belgien allerede nu meddelt, at det ikke har noget at forhandle med Danmark om.

Det var disse lave toldsats, som blev årsagen til, at der ikke opnåedes store resultater for danske eksporterhverv i Ancey, selvom der blev sluttet aftale mellem Danmark og ikke mindre end ca. 20 lande. De vigtigste aftaler blev indgået med De Forenede Stater i Amerika og medfører en halvering af smørtolden for et mindre kontingent samt nedsættelse af tolden på bl. a. ost og sølvvarer — varer, som vi har en betydelig interesse i at få afsat i Amerika. Også med England, Frankrig og Tjekkosllovakiet opnåedes nogle positive resultater. For de nordiske lande blev aftalen af mere beskedent omfang, men det var utvivlsomt tilsigtet og en følge af, at man dengang havde, og måske også nu har, igangværende undersøgelser af mulighederne for et nærmere økonomisk og toldpolitisk samarbejde i Norden.

Når jeg for et øjeblik siden nævnte, at der var en vis værdi i den aftale, der blev sluttet med De Forenede Stater i Amerika, er det nødvendigt at tilføje, at den usægtelig ikke har stor praktisk betydning, så længe Amerika opretholder sit indførselsforbud for smør. Men måske kan man i præsident Trumans opfordring til at øge importen fra de europæiske lande se et tegn på, at en anden indstilling efterhånden vil gøre sig gældende i Amerika. Det vil naturligvis også i et videre perspektiv være en nødvendighed, hvis Europas økonomiske forhold på længere sigt skal nå en tilfredsstillende ordning. Det er måske muligt for den højtærede handelsminister eller den højtærede finansminister, hvem der nu på regeringens vegne skal føre ordet, at give tinget oplysninger om, hvilke muligheder der er for under de kommende forhandlinger at opnå kompensation bl. a. for det brud på forudsætningen, som det amerikanske indførselsforbud vel må siges at være. GATT-overenskomstens gyldighed udløber den 1. januar 1951, og såvidt jeg forstår, forhandles der nu om en ny konference i Torquay i England i løbet af sommeren.

De hidtidige forhandlinger i Ancey og tidligere har været ført efter gi' og ta'

systemet, der forudsætter indrømmelser mellem parterne, som gensidigt kan veje hinanden op. Det er af mange grunde ikke noget videre godt princip, bl. a. fordi det medfører, at når man forhandler med de andre lande og nedsætter tolden, er det ikke for de samme produkter, nedsættelserne sker; men endnu betydningsfuldere er det naturligvis, at skal liberaliseringen i Europa føres virkelig igennem, er det en nødvendighed, at vi i den kommende tid fører forhandlingerne på en sådan måde, at der bliver tilvejebragt en større lighed, en virkelig lighed i de enkelte landes toldsats. Som et eksempel på uligheden i toldsatsernes højde kan nævnes, at tolden på tekstil er 8 pct. af værdien i Danmark, men 18—20 pct. ved indførsel til England, på maskiner er de samme tal henholdsvis 5 pct. og 20 pct.

Jeg udtrykker derfor håbet om, at det, inden de nye forhandlinger begynder, gennem de aftaler, der er truffet i OEEC i Paris, lykkes at få gjort virkelige fremskridt i retning af, at formålet for forhandlingerne må være at foretage en udligning af forskellen imellem de enkelte landes toldsystemer. Her må de højprotektionistiske lande gå i spidsen. Det er en væsentlig forudsætning for den videre frigørelse af handelen, som der her er tale om. Sker dette ikke — jeg håber stærkt, at de bestræbelser, der udfoldes i Vesteuropa på dette område, vil føre til et resultat —, vil det uundgåeligt føre til, at lande med lave toldsats eller forældede toldsystemer må tage spørgsmålet om en ajourføring op til overvejelse. Det er ikke den bedste vej at gå, den bør undgås, men det er ganske klart, at fortsætter de nuværende forhold, vil disse overvejelser melde sig med uafviselig nødvendighed. Det danske erhvervsliv har et naturligt krav på, at det, når den ønskelige frihed gennemføres, kan møde sine konkurrenter på lige fod.

Det konservative folkeparti kan give tilslutning til en tiltrædelse af Ancey-overenskomsten og de to andre forslag, som i dag er til behandling, overenskomsten med England og de foreslåede ændringer i toldlovgivningen. Jeg giver gerne udtryk for tilslutning til de synspunkter, det ærede medlem hr. Himmelstrup fremsatte med hensyn til formen for deltagelsen i rigsdagens arbejde med forberedelsen af disse spørgsmål. Jeg synes, det ærede medlem havde fuldstændig ret i, at det ikke var videre gunstige vilkår, under hvilke